

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.511 van 29 mei 2012
in de zaak A. 198.458/XII-6435**

In zake: Jennifer GIMENEZ
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent Verlaeckt
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Mgr. Stillemansstraat 61 bus 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
de juridische cel van de afdeling
Managementondersteunende Diensten van het
ministerie van Onderwijs en Vorming
kantoor houdend te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15 kamer 1C24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 december 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 15 oktober 2010 van de administrateur-generaal van het agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming, waarbij het Filippijnse diploma van *bachelor of science in nursing* op 21 april 2007 uitgereikt aan Jennifer B. Gimenez door de University of Cebu-Banilad, niet als volledig gelijkwaardig erkend wordt met de Vlaamse graad van *bachelor* in de verpleegkunde (studiegebied: gezondheidszorg), noch met de Vlaamse graad van “HBO5 verpleegkunde”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 212.349 van 31 maart 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 mei 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Eliane Heyndrickx, die loco advocaat Vincent Verlaekt verschijnt voor de verzoekende partij en adviseur Marleen Broucke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 6 juni 2010 dient verzoekster een aanvraag in voor de academische erkenning van haar Filippijnse diploma hoger onderwijs “bachelor of science in nursing”, uitgereikt op 21 april 2007 door de University of Cebu Banilad.

Zij vraagt de gelijkwaardigheid met het Vlaamse diploma van “bachelor in de verpleegkunde”, afgeleverd door de Vlaamse onderwijsinstellingen na een driejarige opleiding hoger onderwijs.

Op 15 oktober 2010 deelt de administrateur-generaal van het agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming de bestreden beslissing mee, in de volgende bewoordingen:

“Op basis van de schriftelijk gemotiveerde adviezen van de expertencommissie ‘niveau bachelor’ van 27 mei 2010 en van de expertencommissie ‘niveau HBO5-verpleegkundige’ van 2 juli 2010 wordt uw Filippijnse diploma ‘bachelor of science in nursing’ op 21 april 2007 uitgereikt door de University of Cebu-Banilad, niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘bachelor in de verpleegkunde’ (studiegebied: gezondheidszorg), noch met de Vlaamse graad van ‘HBO5-verpleegkundige’.

Het vastgestelde tekort aan stage-uren van de Filippijnse opleiding wordt immers niet gecompenseerd door minstens één jaar relevante beroepservaring als verpleegkundige in een ziekenhuis.

U kan zich rechtstreeks wenden tot één van de Vlaamse onderwijsinstellingen om na te gaan voor welke ontbrekende opleidingsonderdelen u moet slagen om de beoogde graad te behalen.”

IV. Onderzoek van de middelen

Vooraf

4. Verzoekster voert in het inleidend verzoekschrift drie middelen aan, die in het auditoraatsverslag wegens hun onderlinge verband samen worden onderzocht en besproken. Verwerende partij repliceert in haar laatste memorie op

het auditorsverslag zonder deze werkwijze af te keuren; ze wordt hierna ook aangehouden.

Standpunt van de partijen

5. In haar drie middelen, samen genomen, voert verzoekster in wezen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 1997 houdende de vaststelling van de voorwaarden voor en de procedure tot individuele erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's of studiegetuigschriften met de diploma's, uitgereikt door de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (*eerste middel*), en van de materiele- en de formele-motiveringsplicht (*tweede en derde middel*), omdat haar aanvraag voor erkenning van een buitenlands diploma niet op individuele wijze werd getoetst aan de reglementair voorgeschreven criteria voor gelijkwaardigheid en er in het bijzonder niet *in concreto* werd gemotiveerd waarom en in welke mate haar diploma een tekort aan stage-uren zou vertonen.

Verzoekster wijst erop dat er geen "algemene gelijkwaardigheid" is vastgesteld, zodat haar aanvraag overeenkomstig het aangevoerde besluit van 10 juni 1997 *in concreto* moet worden geëvalueerd, hetgeen niet is gebeurd.

De in de beslissing genoemde adviezen zijn haar nooit bezorgd; zij heeft er voorts ernstige twijfels bij of deze adviezen, van de expertencommissie "niveau bachelor" van 27 mei 2010 en van de expertencommissie "HB05-verpleegkunde" van 2 juli 2010 wel de voorgeschreven individuele adviezen zijn. Mocht haar dossier *in concreto* zijn geëvalueerd, dan zou verweerster immers gemerkt hebben dat verzoekster wel degelijk voldoet aan de voorwaarden die nodig zijn voor erkenning, in het bijzonder met betrekking tot de "stage-uren".

Volgens verzoekster heeft verweerster gewoonweg beslist dat aan een Filippijnse bachelor of Science slechts de volledige gelijkwaardigheid wordt toegekend met de Vlaamse HBO-5 opleiding verpleegkundige (A2 niveau) en dan nog enkel na één jaar relevante beroepservaring. Dit toont volgens verzoekster meteen aan dat er geen individuele toetsing is gebeurd van haar aan-

vraag. Bovendien heeft verweester volgens verzoekster also een bijkomende voorwaarde toegevoegd aan het besluit van 10 juni 1997.

Volgens verzoekster is het best mogelijk dat een student uit de Filippijnen zoveel stage-uren heeft gevolgd, dat dit de vooropgestelde voorwaarde van één jaar relevante beroepsopleiding, compenseert of overtreft. Mocht het dossier van verzoekster individueel en concreet zijn onderzocht, zou verweester dan ook hebben kunnen vaststellen dat haar beslissing is gestoeld op onjuiste motieven. Volgens verzoekster heeft zij immers meer dan voldoende stage-uren gelopen. Verzoekster betoogt daaromtrent:

“De opleiding verpleegkunde is strikt gereguleerd, meer bepaald onder Europese richtlijn 2005/36 EG.

Deze voorziet 3 voltijds jaren opleiding, waarvan 2.300 uren klinisch onderwijs, zijnde de stage.

Ook in België wordt in de opleiding voor Bachelor in de verpleegkunde, 2.300 uren stage voorzien. (stuk 7)

Verzoekster heeft 2.532 uren stage doorlopen in haar 4 jarige opleiding. (zie verder, stuk 8)

3) Verzoekster heeft alle mogelijke documenten gevoegd aan haar dossier om verweester te laten inzien dat zij wel degelijk alle stage-uren heeft gepresteerd. [...]

Het officieel bepaald aantal in Vlaanderen, ligt wel degelijk op 2.300 uren stage.

5) Toen verzoekster eindelijk had kunnen uitleggen dat dit volstrekt onjuist was, volgde aan de telefoon een gewijzigde uitleg van verweester dat verzoekster slechts 1.800 uren stage zou gelopen hebben.

Hoe verweester aan een totaal van slechts 1.800 uren komt, is verzoekster een raadsel.

[...]

6) Nochtans heeft verzoekster alle bewijzen geleverd van haar uren stage. Zo heeft verzoekster het officieel studieprogramma van de Filippijnse overheid gevoegd aan het dossier, mn. Policies and standards for bachelor of science in nursing (BSN) Program.

Dit is uitgevaardigd door ‘Office of the president commission on higher education’. (stuk 10) Hieruit blijkt dat geen diploma van Bachelor of science kan worden afgeleverd indien er geen minimum 2.499 uren stage zijn doorlopen. (pagina 14 van het studieprogramma)

- Health assessment 51 u (p.36)

- Community Health nursing 102 u

- Fundamentals of nursing practice 102 u (p.38)

- NCM 101 Care of individuals family with maternal and child health 306 u (p.41)

- NVM 102 Care of clients across the lifespan with mother, child and Family at risk or with problems 306 u (p.53)
 - NCM 103 Care of clients across the lifespan with problems in Oxygenation, fluid and electrolyte balance metabolism and endocrine 306 u (p.58)
 - NCM 104 Care of clients across the lifespan with problems in perception and coordination adjustment and maladaptive behaviors 306 u (p.79)
 - NCM 105 Related Learning experiences 204 u (p. 94)
 - NCM 106 Care of clients across the lifespan with problems in inflammatory and immunologic reactions cellular aberrations acute biologic crisis including emergency and disaster nursing 408 u (p.96)
 - NCM 107 Nursing Leadership and management 408 u (p.104)
- Totaal 2.499 u.”

Verzoekster herhaalt dat het advies van de expertencommissies, dat volgens haar tot doel heeft om de beoordelende overheid voor te lichten over de gelijkwaardigheid van het diploma opdat de minister in staat zou zijn met kennis van zaken een beslissing te nemen, haar niet zijn meegedeeld.

Gelet op de inhoud van de bij de aanvraag bijgevoegde stukken en de gevoerde correspondentie tussen verweerster en verzoekster, diende verweerster tevens te motiveren waarom zij van oordeel is dat er niet voldoende stage-uren zijn gepresteerd. Indien verweerster van oordeel is dat de opgegeven stage-uren niet juist of voldoende zijn, dan dient zij aan verzoekster uit te leggen, minstens mee te delen waarom deze uren niet worden aangenomen.

6. Verwerende partij antwoordt in de memorie van antwoord dat de aanvraag van verzoekster wel individueel getoetst is aan de criteria voor gelijkwaardigheid. Een algemene beoordeling van de gelijkwaardigheid van een bepaalde buitenlandse opleiding met een bepaalde Vlaamse opleiding is evenwel een vereiste om alle gelijkaardige aanvragen gelijk te behandelen, rekening houdend met evoluties in de opleidingsprogramma's. Pas dan kunnen volgens verwerende partij de individuele, specifieke situaties getoetst worden en voor zover relevant tot een andere beoordeling leiden. Ook het gebruik van een indicatieve

precedentendatabank bevordert de gelijke behandeling in gelijke omstandigheden.

Verwerende partij licht toe dat zij in 2010 een groot aantal aanvragen ontving voor onderzoek van de volledige gelijkwaardigheid van het Filipijnse diploma “Bachelor of Science in Nursing” met de Vlaamse opleiding “Bachelor in de Verpleegkunde”:

“Om deze aanvragen snel en efficiënt te kunnen beantwoorden, werd ervoor geopteerd de adviesverlenende instellingen naar Brussel uit te nodigen om als commissie een onderzoek uit te voeren op basis van een voldoende aantal erkenningsdossiers (15) ingediend voor Filipijnse diploma’s ‘Bachelor of Science in Nursing’. Op die manier kon er een erkenningsbeslissing genomen worden die dan een aantal jaren als precedent kan gehanteerd worden. Alle aanvragen voor volledige gelijkwaardigheid van een Filipijns diploma ‘Bachelor of Science in Nursing’ worden dan op basis van dit precedent afgehandeld.

Op 27 mei 2010 vergaderden vertegenwoordigers van acht verpleegkundigenopleidingen van Vlaamse hogescholen en brachten een negatief advies uit betreffende volledige gelijkwaardigheid van het Filipijnse diploma ‘Bachelor of Science in Nursing’ met het Vlaamse diploma ‘Bachelor in de Verpleegkunde’. [...]

Op 1 juli 2010 vergaderde een nieuwe expertencommissie om zich uit te spreken over de volledige gelijkwaardigheid van het Filipijnse diploma ‘Bachelor of Science in Nursing’ met het Vlaamse diploma ‘HBO5-verpleegkunde’ [...]. Aangezien het beperkte aantal uren klinisch onderwijs ook op dit niveau als knelpunt geïdentificeerd werd, nam men de beslissing om één jaar relevante beroepservaring als compenserende maatregel voor het bekomen van volledige gelijkwaardigheid met ‘HBO5-verpleegkunde’ te aanvaarden.

Na uitspraak van deze expertencommissie werd principieel beslist aan de Filipijnse Bachelor of Science in Nursing volledige gelijkwaardigheid toe kennen met de Vlaamse HBO5 opleiding Verpleegkundige, mits het aantonen van één jaar relevante beroepservaring.”

Volgens verwerende partij werd het dossier van verzoekster onderzocht en ook hieruit bleek dat ze onvoldoende stage-uren heeft en onvoldoende beroepservaring om gelijkwaardigheid te krijgen met de Vlaamse “HBO5 verpleegkundige”. De uren ervaring waarop zij zich beroept zijn volgens verwerende partij geen stage volgens de definitie die voor de Vlaamse verpleegkundigenopleiding gehanteerd wordt:

“Een derde van die ervaring gebeurt zonder begeleiding door een mentor. Related Learning Experience kan niet gelijk gesteld worden met de stage in de Vlaamse bacheloropleidingen verpleegkunde. Bij een stage (‘practical training’) voert de stagiair-verpleegkundige handelingen uit onder toezicht van een stagemeeester. Het eerste jaar van de Related Learning Experience door verzoekende partij bestond uit vrijwilligerswerk in community centres. Deze uren kunnen niet als stage-uren beschouwd worden.

Uit de documenten die de verzoekende partij bezorgde is nergens duidelijk dat de stages eenzelfde invulling krijgen als de stages die deel uitmaken van de opleiding van de Vlaamse Bachelor in de Verpleegkunde. Is er een degelijke opvolging door een stage-mentor? Wordt over de handelingen die in het kader van de stage verricht worden een gedetailleerd verslag opgemaakt? Op welk niveau worden de stage-activiteiten geëvalueerd?

Bovendien bevat het dossier enkel gegevens voor de stageonderdelen ‘Fundamentals of nursing practice’, ‘Community health nursing and care of the mother and child’ and ‘Care of clients with physiologic and psychosocial alterations’ maar niet voor de stageonderdelen ‘Care of clients across the lifespan with problems in oxygenation, fluid and electrolyte balance metabolism and endocrine’, ‘Care of clients across the lifespan with problems in perception and coordination adjustment and maladaptive behaviours’, ‘Related learning experiences’ en ‘Care of clients across the lifespan with problems in inflammatory and immunologic reactions, cellular aberrations, acute biologic crisis including emergency and disaster nursing’ die in het nationaal curriculum opgenomen zijn. Deze stageonderdelen uit het curriculum bedragen 1224 uren, waarvoor mevrouw Gimeenez geen verantwoordingsstukken kan voorleggen.

Op 1 juli 2010 werd vanuit Manilla in naam van de Filippijnse overheid aan verwerende partij meegedeeld dat het aantal stage-uren voor de vierjarige Filippijnse opleiding ‘Bachelor of Science in Nursing’ 1.887 uren bedraagt. Men deelde ook mee dat deze opleiding in december 2010 zou herzien worden en dat het aantal stage-uren van de nieuwe vijfjarige opleiding dan 2.632 uren zou bedragen.”

Volgens verwerende partij is ten slotte de bestreden beslissing formeel gemotiveerd “door het bondige, maar pertinente en afdoende argument van het vastgestelde tekort aan stage-uren”.

7. In haar laatste memorie resumeert verwerende partij haar standpunt:

“De vertegenwoordigers van acht verpleegkundigenopleidingen van Vlaamse hogescholen brachten op 27 mei 2010 een negatief en gemotiveerd advies uit betreffende volledige gelijkwaardigheid van het Filippijn-

se diploma ‘Bachelor of Science in Nursing’ met het Vlaamse diploma ‘Bachelor in de Verpleegkunde’.

Een nieuwe expertencommissie adviseerde op 1 juli 2010 op gemotiveerde wijze om één jaar relevante beroepservaring te aanvaarden als compenserende maatregel voor het bekomen van volledige gelijkwaardigheid met ‘HB05-Verpleegkunde’.

Het dossier van verzoekende partij werd individueel onderzocht en hieruit bleek dat ze onvoldoende stage-uren heeft en onvoldoende beroepservaring om gelijkwaardigheid te krijgen met de Vlaamse ‘HBO5-Verpleegkundige’.

De juridische en feitelijke overwegingen zijn weliswaar bondig, maar op een afdoende wijze in de bestreden beslissing vermeld.

De bestreden beslissing is, gezien de context waarin die werd genomen en die door de verzoekende partij gekend is, afdoende gemotiveerd.”

Beoordeling

8. De artikelen 1 tot 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 juni 1997 houdende de vaststelling van de voorwaarden voor en de procedure tot individuele erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma’s of studiegetuigschriften met de diploma’s, uitgereikt door de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, luiden:

“Artikel 1. - Zolang buitenlandse diploma’s of getuigschriften niet opgenomen zijn in een algemene gelijkwaardigheid, zoals bedoeld in artikel 57 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, kan de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, of zijn gemachtigde de individuele erkenning verlenen van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma’s of getuigschriften met de diploma’s van de basisopleidingen, uitgereikt door de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 2. § 1. De Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, of zijn gemachtigde beslist inzake individuele gelijkwaardigheid na raadpleging van het Centrum voor verstrekking van informatie over de academische erkenning van diploma’s en studieperiodes (NARIC-centrum), en na een gemotiveerd advies van ten minste twee hogeschoolbesturen die de overeenstemmende opleiding organiseren. Als slechts één hogeschool de betreffende opleiding aanbiedt, dan beslist hij na gemotiveerd advies van dat hogeschoolbestuur.

§ 2. De Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, of zijn gemachtigde hoeft met adviezen, die niet binnen een termijn van veertig kalenderdagen worden gegeven, geen rekening te houden. De datum van de ver-

zending van de adviesaanvraag is de begindatum van de termijn van veertig kalenderdagen.

§ 3. Het advies van de hogeschoolbesturen is niet vereist wanneer het betrokken buitenlands diploma of studiegetuigschrift al ten minste tweemaal als gelijkwaardig werd erkend met een diploma van een basisopleiding, uitgereikt door de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, en de essentiële onderdelen van het opleidingsprogramma ongewijzigd zijn gebleven.

Art. 3. - Bij de vergelijking en de waardering van buitenlandse diploma's en getuigschriften neemt de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, of zijn gemachtigde hoofdzakelijk de volgende criteria in aanmerking :

- 1° de toegang tot de opleiding;
- 2° de kenmerken en de structuur van het onderwijssysteem;
- 3° het niveau van de instelling;
- 4° het niveau van de opleiding;
- 5° de essentiële onderdelen van de opleiding, inclusief stages, praktijkopleidingen, scripties en eindverhandeling;
- 6° de studieomvang van de opleiding;
- 7° de professionele erkenning van de opleiding in het land van herkomst;
- 8° het bezit van relevante beroepservaring.

Art. 4. - Als in het curriculum van een buitenlandse opleiding essentiële onderdelen ontbreken, maar het niveau en de studieomvang van die opleiding ten minste gelijk zijn aan het niveau en de studieomvang van een basisopleiding, kan de individuele erkenning van de volledige gelijkwaardigheid met het niveau van een basisopleiding worden verleend."

9. Op zich is er niets verkeerd mee dat verwerende partij een "expertcommissie" om advies vraagt, in het algemeen en aan de hand van een aantal typedossiers, over de organisatie van een bepaalde opleiding in het buitenland, om zich also bij het nemen van haar erkenningsbeslissingen met meer kennis van zaken ondersteund te weten.

Daargelaten nog dat de hier gegeven adviezen in het auditorenverslag beschreven worden als vaag, algemeen en niet wetenschappelijk onderbouwd -"die niet door de nodige officiële stukken betreffende de officiële studieprogramma's van de Filippijnse overheid zijn gestaafd, maar, voor wat inzonderheid het vermeende aantal stage-uren betreft (1887 uren) blijkbaar steunen op informatie 'van onze nurse instructor in Manila', blijkbaar opgehaald bij of door Naric-Vlaanderen, adviezen die, voor wat hun inhoud en accuraatheid betreft, hoe

dan ook niet sporen met de wijze waarop verzoekster haar zaak, zowel op het bestuurlijk niveau als voor de Raad van State behartigt” - , ontslaat dit het bestuur evenwel niet ervan, blijkens de aangevoerde regelgeving, om bij afwezigheid van een algemene gelijkwaardigheid, elke aanvraag hoe dan ook *in concreto* te onderzoeken. Precedenten kunnen alzo voor de overheid indicatief zijn, ze vermogen haar niet vooraf te binden aan een vooraf bepaalde uitkomst.

10. Verwerende partij spreekt niet tegen dat zij de adviezen waaraan zij refereert in de bestreden beslissing niet aan verzoekster heeft meegedeeld. Ze worden maar voor het eerst overgelegd als stukken van het administratief dossier, wat ruim te laat is voor verzoekster om er vrede mee te moeten nemen vanuit het oogpunt van de formele-motiveringsplicht.

Overigens blijkt uit die beide adviezen, zoals verzoekster reeds had vermoed en verwerende partij in de memorie van antwoord geenszins tegensprekt, dat die beide adviezen uitsluitend de algemene “principiële” benadering bevat omtrent de Filippijnse diploma’s in verpleegkunde, en niet de voorgeschreven individuele toetsing van verzoeksters aanvraag.

Van de in de regelgeving voorgeschreven adviezen van twee hogeschoolbesturen die de overeenstemmende opleiding organiseren, minstens van een vraag om te adviseren, is in het dossier geen spoor. Ook die adviezen immers moeten op de individuele aanvraag betrekking hebben, zodat de algemene adviezen van de expertencommissies over vijftien andere dossiers, daarvoor niet in aanmerking komen.

11. In de memorie van antwoord beweert verwerende partij dat het dossier van verzoekster wel degelijk individueel is onderzocht en gaat zij concreter in op het “vastgestelde tekort aan stage-uren”, dat de enige in de bestreden beslissing formeel veruitwendigde reden is om de aanvraag af te wijzen.

Die toelichting moet op grond van de stukken die aan de Raad van State zijn meegedeeld, niet enkel voor de beoordeling van de formele-motiveringsplicht maar zelfs ook uit het oogpunt van de materiële motivering buiten beschouwing blijven als zijnde een *post factum* gegeven verantwoording.

Nergens blijkt immers uit de aan de Raad van State overgelegde stukken van het administratief dossier, dat deze uitleg de weerslag is van een concreet onderzoek dat destijds door verwerende partij is gewijd aan het aanvraagdossier van verzoekster. Daarenboven is het een uitleg die ruimschoots verder gaat dan een enkel “tekort” aan stage-uren, maar ook vraagtekens zet bij de inhoudelijke kwaliteit van sommige stages. Het blijkt niet uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekster ooit ervan op de hoogte was dat verwerende partij deze bedenkingen koesterde met betrekking tot haar concreet gevolgde opleiding.

12. Niet blijkt, kortom, dat het vereiste *in concreto* onderzoek inderdaad met de vereiste zorgvuldigheid is verricht; in ieder geval is het resultaat ervan niet aan verzoekster ter kennis gebracht op de wijze waarop zij daartoe gerechtigd was op grond van de door haar aangevoerde rechtsregels.

13. De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 15 oktober 2010 van de administrateur-generaal van het agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij het Filippijnse diploma van *bachelor of science in nursing* op 21 april 2007 uitgereikt aan Jennifer B. Gimenez door de University of Cebu-Banilad, niet als volledig gelijkwaardig erkend wordt met de Vlaamse graad van *bachelor* in de verpleegkunde (studiegebied: gezondheidszorg), noch met de Vlaamse graad van “HBO5 verpleegkunde”.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 mei 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest